

پیش‌بینی طلاق عاطفی زنان بر اساس راهبردهای طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه و ویژگی‌های شخصیتی

فاطمه انوشا^۱، ایمان آذرینوش^۲، مریم ویسکرمی^۳

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران.

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه پیام نور تهران جنوب، تهران، ایران.

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد ایلام، دانشگاه آزاد اسلامی، ایلام، ایران.

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر پیش‌بینی طلاق عاطفی زنان بر اساس طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه و ویژگی‌های شخصیتی بود. روش پژوهش از نوع مطالعات همبستگی بود. جامعه مورد مطالعه شامل کلیه زنان شهرستان دورود در سال تحصیلی ۹۶-۱۳۹۵ بود که از بین آنها ۱۰۰ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری غیر تصادفی در دسترس به عنوان گروه نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری و اندازه‌گیری متغیرها از طلاق عاطفی (گاتمن، ۲۰۰۸)، طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه (یانگ و براون، ۱۹۸۸) و ویژگی‌های شخصیتی نئو (کاستا و مک کری، ۲۰۰۸) استفاده گردید. داده‌ها با استفاده از آزمون رگرسیون همزمان و همبستگی پیرسون تحلیل شدند. نتایج حاکی از آن است که افزایش طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه (و مولفه‌های محرومیت هیجانی، رها شدگی، بی‌اعتمادی، نقص، شکست، وابستگی/بی‌کفایتی و استحقاق/بزرگ منشی) و روانرنجورخویی (از مولفه‌های ویژگی‌های شخصیتی) با افزایش طلاق عاطفی زوجین در ارتباط است. همچنین در صورتی که توافق‌پذیری و برونگرایی (از مولفه‌های ویژگی‌های شخصیتی) افزایش یابند، طلاق عاطفی کاهش می‌یابد. بر اساس یافته‌های پژوهش، نتیجه گرفته می‌شود برخی از ویژگی‌های شخصیتی (روانرنجورخویی) و طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه (و مولفه‌های محرومیت هیجانی، رها شدگی، بی‌اعتمادی، نقص، شکست، وابستگی/بی‌کفایتی و استحقاق/بزرگ منشی)، نقش مهمی در طلاق عاطفی داشته باشند. همچنین مولفه برونگرایی از ویژگی‌های شخصیتی با کاهش طلاق عاطفی در ارتباط است.

واژه‌های کلیدی: روانرنجوری خویی، زوجین، طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه، طلاق عاطفی، ویژگی‌های شخصیتی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۰، صفحات ۲۸۶-۲۹۷